

ham, en Bøde fra 20 til 400 Kr. Hvis det er Tilfældet, synes jeg virkelig, det bliver næsten umuligt for næringsdrivende at drive Forretning, idet de jo ikke kunne kende alle de Folk, der komme i deres Forretning. Skal Forslaget derimod forstaaes saaledes, at det kun er dem, der have faaet Paalæg om ikke at nyde, der faa Bøden, sympatiserer jeg absolut med det.

Selvfølge lig kan man ikke vente, at Forslaget kan vedtages i den nu foreliggende Form. Der maa absolut ændres adskilligt ved det. Men, som jeg begyndte med at sige, kan jeg i det hele og store slutte mig til Forslaget, idet jeg mener absolut, man bør gøre noget for at redde nogle af disse ulykkelige Drinkere.

Justitsministeren (Zahle): Det er ganske vist min Forgænger og ikke mig, der har forelagt dette Lovforslag, men da jeg som Medlem af Ædruelighedskommissionen har været med til at udarbejde Forslaget, kan jeg nok med Rette udtale min Glæde over den Modtagelse, Forslaget har faaet her i Dag. Det Arbejde, Ædruelighedskommissionen gjorde, resulterede i en enstemmig Indstilling fra Kommissionen i Sommeren 1907, og jeg tror, at man almindelig fra Kommissionsmedlemmernes Side havde ventet, at de Forslag, der udgik fra den, havde faaet en let og nogenlunde hurtig Gang gennem Rigsdagen. Da der i Kommissionen havde været Medlemmer, som repræsenterede forskellige Partier her i Rigsdagen, og da det var lykkedes os i Aarene 1905 og 1906 og saa den første Halvdel af 1907, altsaa netop i de Aar, hvor den politiske Kamp var ganske overordentlig bitter her i Landet, dog uanset Partistridighederne i øvrigt i Kommissionen at arbejde i en god Forstaaelse og naa et enstemmigt Resultat, mente vi derpaa at kunne begrunde Haabet om, at ogsaa disse Forslag vilde vinde en velvillig Behandling her i Tinget. Derfor har det været en Skuffelse, i hvert Fald for mig, at Ædruelighedskommissionens Arbejde endnu ikke har sat sig noget positivt Resultat i Lovgivningen.

Det ene af de Forslag, der ere komne fra Kommissionen, og som her foreligger til Behandling: Forslag til Lov om Drinkere, har jo allerede været Genstand for to Førstebehandlinger, en Udvalgsbehandling og en Udvalgsbetænkning her i Folketinget, saa jeg tror ikke, der er Anledning til nu at komme ind paa Enkeltheder i det. Men jeg vil udtale det Haab og den

Forventning, at den Omstændighed, at man dog i sidste Rigsdagssamling samlede et aldeles overvejende Udvalgsflertal for de Principper, der ligge til Grund for det foreliggende Forslag, maa være et Vidnesbyrd om, at man nu nærmer sig den Tid, da dette Forslag kan passere gennem dette Ting op til det andet høje Ting, saaledes at der kan komme en Forhandling i Gang, som kan bringe det Resultat, at de i dette Forslag nedlagte Principper maa blive gennemførte.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Effersøe: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Beværtning og Herbergeri samt om Handel med stærke Drikke.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2095).

Sagen sættes til Forhandling.

Kvist: Ogsaa det Forslag, som nu foreligger til Behandling, har to Gange været underkastet første Behandling her i dette Ting; det har efter første Behandling været henvist til et Udvalg, og Udvalget naaede i sidst afvigte Rigsdagssamling at afgive en Betænkning; men det var saa sent paa Samlingen — nogle faa Dage, før Samlingen sluttede — at Tinget som Følge deraf ikke har faaet Lejlighed til gennem en Afstemning at tilkendegive sin Stilling til dette Forslag. Men da Sagen har været Genstand for Behandling to Gange tidligere her i Tinget, og jeg har haft Lejlighed til at udtale mig ret udførligt om forskellige Forhold vedrørende dette Forslag, kan jeg i Dag fatte mig meget kort, idet jeg selvfølgelig ikke finder Anledning til at gentage, hvad der tidligere er kommet frem, men i saa